

இனிமையான குழந்தைகளே! இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள் - நாம் சத்குருவின் பேரன்கள், பிரம்மா பாபாவின் மூலம் தாத்தாவின் ஆஸ்தி அடைகின்றோம்.

கேள்வி: முன்னேறினால் வைகுண்டம் வரை இந்த மகிமை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தான் கூறப்படுகிறது, மற்றவர்களுக்கு அல்ல. ஏன்?

பதில்: ஏனெனில் உங்கள் முன் உயர்ந்த இலட்சியம் இருக்கிறது. நீங்கள் தந்தையின் கூடவே பரந்தாமத்திற்குச் செல்கிறீர்கள், பிறகு புது உலகிற்கு வருகிறீர்கள். வேறு யாருக்கும் இந்த புகழ் பாடப்பட முடியாது. ஆனால் இதிலும் பக்காவாக, கச்சாவாக வரிசைக்கிரமமாக இருக்கின்றனர். ஆனால் மற்றவர்களது எதிரில் இலட்சியம் இருப்பது கிடையாது. அவர்கள் வைகுண்ட ரசணையை அறியவேயில்லை. இப்பொழுது நாம் அவரது வழிப்படி நடக்க வேண்டும் என்று குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் கூறுகிறீர்கள், இதில் தான் கீழே விழுவது மற்றும் கவனமாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பாட்டு: நாம் அவரது வழிப்படி நடக்க வேண்டும்

ஓம்சாந்தி. எப்பொழுது பாட்டு ஒலிக்கப்படுகிறதோ அப்பொழுது குழந்தைகள் இதிலும் நமது ஞானம் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்கின்றனர். அஞ்ஞானி மனிதர்களுக்கு அஞ்ஞானமாகும். ஞானி ஆத்மாக்களுக்கு ஞானமாகும். மாயையின் புயல்கள் தான் கீழே விழ வைக்கின்றன, பிறகு ஈஸ்வரன் தந்தை முன்னேற்றுகின்றார் அதாவது கீழே விழுந்தவர்களுக்கு ஞானம் என்ற சஞ்சீவினி மூலிகை கொடுக்கின்றார் என்பதை புரிந்து கொள்கிறீர்கள். யாராவது காமத்தின் புயலில் வந்து விட்டால் கீழே விழுந்து விடுகின்றனர். பிறகு கோபத்தின் புயலும் ஏற்படும் பொழுது கீழே விழுந்து விடுவர். இங்கு கீழே விழுவது மற்றும் முன்னேறுவது ஏற்படுகிறது. முன்னேறினால் வைகுண்டம் இப்பொழுது இந்த பாட்டு உங்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் பொருந்தாது. சந்நியாசிகளுக்கும் பொருந்தாது. அவர்களிடத்திலும் கச்சாவான சந்நியாசிகள் இருப்பர். ஆனால் அவர்களிடத்தில் எந்த இலட்சியமும் கிடையாது. உங்களது இலட்சியம் மிக உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தது ஆகும். அவர்கள் சாஸ்திரம் போன்றவைகளைப் படித்து வித்வான்களாக ஆகிவிடுகின்றனர். மற்றபடி இராஜ்யம் போன்றதிற்கான எந்த இலட்சியமும் கிடையாது. இங்கு உயர்ந்த இலட்சியம் இருக்கிறது. எல்லையற்ற பாப்தாதா கற்பிக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். மம்மாவும் கற்பிக்கின்றார், பிறகு குழந்தைகளும் கற்பிக்கின்றனர். நீங்கள் தாத்தாவின் பேரன்களாக இருக்கிறீர்கள். அமிர்தசரஸில் தாத்தா மற்றும் பேரன்கள் இருப்பர், பிறகு இது ஏழாவது தலைமுறை, இது அடுத்த தலைமுறையாகும் என்று கூறுவர். சத்யுகத்திலும் தேவதைகளின் தலைமுறை நடைபெறும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். முதல் தலைமுறை, அடுத்த தலைமுறை இங்கு உங்களது தலைமுறை கிடையாது. ஒரு தாத்தா, ஒரு பாபா, ஒரு மம்மா மற்றும் குழந்தைகள், அவ்வளவு தான். தாத்தா பேரன்களிடம் எதுவும் கூறமாட்டார். இப்பொழுது இதனை நினைவு செய்வது மிகவும் எளிதாகும். நாம் பிரம்மா குமார், குமாரிகளாக இருக்கிறோம். பிரம்மா நமது தந்தையாகி விடுகின்றார். தாத்தாவாக சிவன் இருக்கின்றார். நாம் விஷ்ணுவின் குமாரி அல்லது சங்கரின் குமாரிகள் அல்ல. பிரஜாபிதா என்று ஒரே ஒரு பிரம்மா தான் கூறப்படுகின்றார். பாபா மிகவும் எளிதாக புரிய வைக்கின்றார். பிரம்மா குமார், குமாரிகள். சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைவதற்காக நீங்கள் பிரம்மா குமார், குமாரிகளாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். சிவபாபா கூறுகின்றார் - இவ்வாறு நீங்கள் யாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் புரிய வைப்புகள். நினைவு கண்டிப்பாக சிவபாபாவைத் தான் செய்ய வேண்டும். அவரிடமிருந்து தான் ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. வேறு யாரையாவது நினைவு செய்தால் நரகத்தின் ஆஸ்தி தான் கிடைக்கும். இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். ஆஸ்தி தந்தையிடமிருந்து அல்ல, தாத்தாவிடமிருந்து கிடைக்கிறது.

சொர்க்கத்தை படைக்கும் ஞான வள்ளல் அவர் தான். சிவபாபா பிரம்மாவின் மூலம் கூறுகின்றார். பிறகு இந்த பிரம்மாவும் கேட்கின்றார். பிரம்மாவிற்கும் முதல் குழந்தை சரஸ்வதி என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்மா குமாரி சரஸ்வதி ஜெகதம்பா என்று எவ்வளவு பாடப்படுகிறது! பிரம்மாவைக் காட்டிலும் சிவபாபாவிடமிருந்து அதிக ஆஸ்தி அடைகின்றார். அதனால் தான் முதலில் லெட்சுமி பிறகு நாராயணன் என்று பாடப்படுகிறது. நாம் ஜெகதம்பா மற்றும் ஜெகத்பிதாவின் குழந்தைகள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆக ஏன் தாத்தாவிடமிருந்து ஆஸ்தி எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது? நாம் பிரம்மா குமார், குமாரிகள் தாத்தாவின் பேரன், பேத்திகளாக இருக்கிறோம், அவ்வளவு தான். இரண்டாவது, மூன்றாவது தலைமுறை கிடையாது. கொள்ளுப்பேரன், எள்ளுப் பேரன் என்று எதுவும் கிடையாது. தாத்தாவை யார் நினைக்காமல் இருப்பர்? நாம் எவ்வளவு நினைவு செய்கிறோமோ அவ்வளவு விகர்மம் விநாசம் ஆகும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சிவன் பரம்பிதா பரமாத்மா

05.07.2013

சொர்க்கத்தை படைப்பவர் என்பதை நீங்கள் யாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் புரிய வைக்க முடியும். உண்மையில் பிரம்மாவின் மூலம் படைக்கின்றார், பிறகு பிரம்மா குமார், குமாரிகளை பிரம்மாவின் மூலம் கூறுகின்றார் - என்னை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்யுங்கள். தேகத்தின் அனைத்து சம்மந்தங்களையும் மறந்து விடுங்கள். நீங்கள் இறந்து விட்டால் உலகம் இறந்து விடும் என்று கூறப்படுகிறது அல்லவா! ஆத்மா சரீரத்திலிருந்து பிரிந்து விடுகின்ற பொழுது எதுவும் இருப்பது கிடையாது. தேகத்தின் அபிமானம் நீங்கி விடுகிறது. நாம் பாபாவிடம் வந்திருக்கிறோம், பிறகு நாம் வெள்ளையாக ஆவோம். இப்பொழுது கருப்பாக இருக்கிறோம். சியாம் மற்றும் சுந்தர் ஆவதற்கான நாடகம் இதுவாகும். ஆத்மா தூய்மையானதாக, அழகானதாக ஆகின்றது. இப்பொழுது உங்களது ஆத்மா இரும்பானதாக ஆகிவிட்டது, சரீரமும் அவ்வாறே இருக்கிறது. சத்யுகத்தில் நீங்கள் வெள்ளையாக இருந்தீர்கள். ஒரு அழகான வழிப்போக்கன் வெள்ளையாக்குவதற்காக வருகின்றார். அவரது ஆத்மா எப்பொழுதும் வெள்ளையாகவே இருக்கிறது. ஒருபொழுதும் கறை படிவது கிடையாது. ஏனெனில் அவர் பிறப்பு இறப்பில் வருவது கிடையாது. எவ்வளவு எளிதாக்கி புரிய வைக்கின்றார். இருப்பினும் இப்படிப்பட்ட தாத்தாவை மறந்து ஓடிவிடுகின்றனர், அதனால் தான் பாபா கூறுகின்றார் - மகான் மூர்க்கன் மற்றும் மிக நல்லவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் இங்கு பார்க்கலாம். மூர்க்கன் என்றால் அந்த அளவிற்கு மூர்க்கனாக இருக்கின்றனர் அதாவது மிக எளிதான இரண்டு விசங்களைக் கூட புரிந்து கொள்ள முடிவது கிடையாது. நான் ஆத்மா, அவர் நிராகார பரமாத்மா எனது தாத்தா ஆவார் என்பதை மட்டும் புரிந்து கொண்டால் போதும். இந்த பிரஜாபிதா பிரம்மா மிகவும் பிரபலமானவர் ஆவார். அவர் மூலமாக சிவபாபா ஆஸ்தி கொடுக்கின்றார். பிரம்மாவை விடுங்கள், தாத்தாவையும் விட்டு விட்டால் ஆஸ்தி அழிந்து போய் விடும். பாபா எவ்வளவு எளிதாக்கி புரிய வைக்கின்றார்! நாம் பிரம்மா குமார், குமாரிகளாக இருக்கிறோம். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் சூட்சுமவதனவாசிகள் ஆவார். அதிலும் பிரம்மாவை பிரஜாபிதா என்று கூறுகின்றனர். சூட்சுமவதனத்தில் மனித சிருஷ்டி படைக்கப்படுவது கிடையாது. சங்கர் அல்லது விஷ்ணுவை பிரஜாபிதா என்று கூற முடியாது. பிரஜைகளுக்கு பிதா கண்டிப்பாக இங்கு தான் இருப்பார். பிரம்மாவின் கமல வாயின் மூலம் பிராமணர்கள் வெளிப்பட்டனர். நீங்கள் யாருடைய வம்சத்தினர்கள்? என்று பிராமணர்களிடம் கேளுங்கள். நீங்கள் வெறுமனே புகழுக்குரியவர்களாக மட்டுமே ஆகி விட்டீர்கள், மற்றபடி அவ்வாறு (பிரம்மா வாய் வழி பிராமணர்கள்) கிடையாது.

பரம்பிதா பரமாத்மா பிரம்மாவின் மூலம் தேவதா, சத்ரிய தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கின்றார், அதுவும் சங்கமயுகத்தில் செய்வார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். சங்கமயுகத்தில் பிராமணர்கள் கண்டிப்பாக தேவை. கலியுகக் கடைசியில் சூத்திரர்கள் இருக்கின்றனர். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எவ்வளவு நன்றாகப் புரிய வைக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீமத் மிகவும் பிரபலமானது. ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை. அதில் எதைக் கேட்கிறோம்? ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஞானம் கூறியிருக்க வேண்டும். சிரேஷ்டத்திலும் சிரேஷ்டமாக ஆக்கி இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் நடைமுறையில் பி.சு வாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். பார்த்தா, நாம் முந்தைய கல்பத்திலும் உங்களை சந்தித்திருந்தோம் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். நாம் தாத்தாவிடமிருந்து தங்களது ஆஸ்தி அடைவதற்காக வந்திருக்கிறோம். நல்லது, அதன் மூலம் என்ன ஆகியிருந்தோம்? சூரியவம்சியா? அல்லது சந்திரவம்சியா? ஸ்ரீ நாராயணனை அடைந்தீர்களா? அல்லது ஸ்ரீ இராமரையா? பாபா, நாம் ஸ்ரீ நாராயணனை அடைவோம் என்று கூறுகிறீர்கள். ஆனால் பிறகு மறந்து விடுகிறீர்கள். யார் இந்த அளவிற்கு தகுதியானவர்களாக ஆக்குகின்றாரோ அவரை மறந்து விடுகிறீர்கள். தாத்தாவையோ அல்லது தந்தையையோ எந்த போர்வீரனும் மறந்து விடக் கூடாது. உடனேயே கைவிட்டு விடுகின்றனர், நினைவு செய்வது கிடையாது. ஞானத்தின் இரண்டு வார்த்தைகளை தாரணை செய்வது கிடையாது. நாம் சத்ருருவின் பேரன்கள் அதாவது தாத்தாவின் பேரன்களாக இருக்கிறோம். முயற்சி செய்து அவரிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைகிறோம். லௌகீகத் தந்தையின் ஆஸ்தி அதாவது சொத்து பகிர்ந்து கொடுக்கப்படும். இங்கு பகிர்ந்து கொடுக்கும் விசயம் கிடையாது. இதில் முயற்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நிலவு போன்றவற்றில் பிளாட் வாங்க வேண்டாம். இங்கு இராஜ்யத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆகிறீர்கள். இங்கு தான் நடிப்பு நடிக்க வேண்டும். நிலவு போன்றவற்றிற்கு செல்ல வேண்டியதில்லை. இது விஞ்ஞான கர்வம் என்று கூறப்படுகிறது. மிகுந்த கர்வத்தில் செல்கின்ற பொழுது விநாசத்தை பலனாக அடைகின்றனர். என்னென்ன உருவாக்கியிருக்கின்றனர்! ஆயிரக்கணக்கான, லட்சம் மைல்கள் வரை செல்கின்றனர். நாம் எதுவரை சென்றிருக்கிறோம்? என்பது அவர்களுக்குத் தெரிகிறது. மேலே சந்திரனில் என்ன இருக்கிறது? சந்திரன் குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது அல்லவா! சூரியனுக்கு முன்னால் சென்றால் எரிந்து விடுவர். விஞ்ஞான கர்வம் எவ்வளவு இருக்கிறது! இராக்கெட் என்று பெயரும் வைத்திருக்கின்றனர். ஆத்மா அனைத்தையும் விட பெரிய இராக்கெட் என்று பாபா புரிய வைத்திருக்கின்றார். இருப்பது ஒரு சிறிய புள்ளி அளவு தான். அதில் என்ன சுமை இருக்கும்? பிந்துவில் முழு ஞானமும் இருக்கிறது. ஒரு விநாடியில் எங்கிருந்து எங்கு பறந்து விடுகிறது! பாபாவை நினைவு செய்தீர்கள் மற்றும் விநாடியில் பறந்து விடுகிறீர்கள். இதையும் கூர்மையான புத்தியுடையவர்கள் தான் புரிந்து கொண்டு புரிய வைக்க முடியும். சிவபாபாவும் பிந்துவாக இருக்கிறார். லிங்க சொரூபம் என்று கூறுவதனால் இவ்வளவு பெரிய ஆத்மா இருப்பது கிடையாது

என்று கூறுவர், பரமாத்மாவும் இவ்வாறு இருப்பது கிடையாது. பிரம்மம் தான் பரமாத்மா என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். எதுவும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. எதுவரை யாரும் எதிரில் வரவில்லையோ அதுவரை பரமாத்மாவின் பெயர், உருவம் போன்றவற்றை புரிந்து கொள்ள முடியாது. நாம் சிவபாபாவின் சித்திரத்தை காண்பிக்கலாம், ஆனால் அவ்வாறு கிடையாது. அவர் உருவத்தில் பிந்துவாக இருக்கின்றார். ஆனால் பிந்துவிற்கு பூஜை எப்படி செய்வார்? மலர் போன்றவற்றை எப்படி தூவுவர்? ஆக இவ்வாறு பக்திமார்க்கம் நடைபெற்று வருகிறது, பூஜைக்காக கோயிலில் பெரிய ரூபமாக ஆக்கி விட்டனர்.

நல்லது, பாபா கூறுகின்றார் - இந்த ஞானம் யாருடைய புத்தியில் அமரா விட்டாலும் நாம் பிரம்மா குமாரர்கள், குமாரிகள், தாத்தாவின் பேரன்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியுமல்லவா! உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் சிவ பகவான் ஆவார். அவரது படைப்புகளை பரம்பிதா என்று கூற முடியாது. நாம் அவரது பேரன்களாக இருக்கிறோம். நான் உங்களை சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகின்றேன் என்று அவர் கூறுகின்றார். நாம் இப்பொழுது தமோபிரதானம், கருப்பாக இருக்கிறோம் என்பதை நீங்களும் அறிவீர்கள். பாபாவிடமிருந்து சதோபிரதானம், வெள்ளையாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். இராமரும் வெள்ளையாக இருந்தார். ஆனால் கிருஷ்ணரை விட இரண்டு கலைகள் குறைவு. அவரும் இப்பொழுது கருப்பாகி விட்டார். பாம்பு தீண்டியதாக கிருஷ்ணருக்கு கூறுகின்றனர். ஆனால் இப்படிப்பட்ட விசயம் ஏதும் கிடையாது. காமச் சிதையில் ஏறுவதன் மூலம் கருப்பாக ஆகிவிடுகின்றனர். சியாம் மற்றும் சுந்தராக ஆகிறீர்கள். இப்பொழுது மீண்டும் சதோபிரதானம் ஆவதற்காக தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். ஒரே ஒரு வழிப்போக்கன் எத்தனை பேரை அழகாக ஆக்குகின்றார்! உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகின்றார். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று மட்டுமே கூறுகின்றார். இல்லையெனில் ஆஸ்தி எப்படி கிடைக்கும்? விகர்மத்தின் விநாசத்திற்கு யோக அக்னி தேவை. அடிக்கடி நினைவு செய்ய வேண்டும். நாம் குழந்தைகளாக இருக்கிறோம் அல்லவா என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். ஆனால் முழு நாளும் நினைவு செய்யவில்லையெனில் விகர்மம் விநாசம் ஆகாது, குஷியின் அளவு அதிகரிக்காது. 20-25 ஆண்டுகளாக உள்ளவர்களுக்கும் கூட இந்த விசயம் புத்தியில் அமருவது கிடையாது. மறந்து விடுகின்றனர். பிறகு பழைய உலகிற்குச் சென்று அதிர்ஷ்டத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து விடுகின்றனர். தாய், தந்தையின் மடிக்கு வந்தவுடனேயே அதிர்ஷ்டம் ஆரம்பமாகி விடுகிறது. மம்மா, பாபா என்று கூறுவதன் மூலம் சொர்க்கத்தின் உரிமையாளர்களாக ஆகிவிடுகிறீர்கள் அல்லவா! நமது இந்துஸ்தான் அனைத்தையும் விட உயர்ந்தது என்று பிரஜைகளும் கூறுகின்றனர் அல்லவா! அரே, அனைத்தையும் விட உயர்ந்தது எனில் பிறகு ஏன் கடன் வாங்குகிறீர்கள்? ஏழைகளாக ஏன் ஆகிறீர்கள்? இங்கிருந்து அதிக செல்வம் எடுத்து சென்று விட்டனர். தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி ஏற்படுகிறது. தொழிற்சாலைகள் உருவாகவில்லையெனில் யாருக்கும் வேலை கிடைக்காமல் போய்விடும். வேலை கிடைக்கவில்லை எனில் எப்படி குடும்ப நிர்வாகம் செய்வார்கள்? துக்கமாகி விடுவர், அதனால் தான் பாரதத்திற்கு எவ்வளவு யுக்திகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறன! குழந்தைகள் அதிகம் துக்கம் அடைந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகவே இந்த யுக்திகளாகும். இங்கிருந்து பலர் வேலைக்காக வெளியில் செல்கின்றனர்! ஏனெனில் அங்கு அதிக செல்வம் கிடைக்கிறது. தந்தை கூறுகின்றார் -எனக்கு முட்களின் மீதும் அன்பு இருக்கிறது. வந்து அனைத்து பதீதமானவர்களையும் பாவனம் ஆக்குகின்றேன். முட்களின் மீதும் அன்பு இருக்கிறது எனில் யார் முள்ளிலிருந்து மலர்களாக ஆகின்றார்களோ அவர்கள் மீதும் அன்பு இருக்கிறது. நாடகப்படி அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கின்றேன். அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கும் இராமர் ஆக அனைவருக்கும் அன்பானவராக ஆகிவிடுகின்றார் அல்லவா! அதில் முள்ளும் இருக்கின்றனர், மலர்களும் இருக்கின்றனர். நியமப்படி சொர்க்கம் ஸ்தாபனை ஆகிறது எனில் அதற்காக தகுதியானவர்களாகவும் ஆக்குகின்றார். பதீத பாவனரே வாருங்கள், வந்து பாவனமாக ஆக்குங்கள் என்று கூறுகின்றனர் அல்லவா! இப்பொழுது பதீத பாவனர் தந்தை வந்திருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பொதுவாக, உலகை குறிப்பாக பாரதத்தை பாவனம் ஆக்குகின்றார். சர்வோதய லீடர் என்று பெயர் வைத்திருக்கின்றனர். இவரும் தன் மீது பெயர் வைத்திருக்கின்றார், இவர் தான் ஸ்ரீ ஸ்ரீ என்று கூறப்படுகின்றார். சர்வ என்றால் அனைவரும். எந்த மனிதனும் அனைவருக்கும் சத்கதி செய்விக்க முடியாது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய, தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) தேக உணர்வை மறப்பதற்காக உயிருடன் இருந்து கொண்டே இறக்க வேண்டும். நீங்கள் இறந்து

05.07.2013

விட்டால் உலகம் இறந்து விடும். அடிக்கடி இந்த தேகத்திலிருந்து விடுபட்டு இருப்பதற்கான பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

- 2) நாம் (சிவபாபா) தாத்தாவின் பேரன்கள். நாம் தகுதியானவர்களாக ஆகி அவரிடமிருந்து முழுமையிலும் முழுமையான ஆஸ்தி அடைய வேண்டும். ஆத்மாவை யோக பலத்தின் மூலம் பாவனம் ஆக்க வேண்டும். குஷியாக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்: ஒவ்வொரு விநாடியும் தன்னை அனுபவம் நிறைந்தவராக செய்து சதா பாதுகாப்பாக இருக்கக் கூடிய நினைவு மற்றும் சக்தி சொருபமானவர் ஆகுக !

பாப்தாதாவின் மூலம் சங்கமயுகத்தில் எந்த பொக்கிஷங்கள் கிடைத்திருக்கின்றனவோ அவைகளினால் தன்னை நிறைத்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எவ்வளவு நிறைந்திருப்பீர்களோ அவ்வளவு குழப்பம் இருக்காது. நிறைந்திருக்கும் பொருளில் வேறு எந்த பொருளும் வர முடியாது. பொறுமை சக்தி அல்லது அமைதி சக்தி குறைவாக இருக்கிறது, சிறிது கோபம் அல்லது ஆவேசம் வந்து விடுகிறது என்று கூற முடியாது. கவனக்குறைவு அல்லது டபுள் லாக் (இரட்டை பூட்டு) இல்லையெனும் பொழுது தான் எதிரி வலுக்கட்டாயமாக வந்து விடுகிறது. நினைவு மற்றும் சேவைக்கான டபுள் லாக் போட்டு விடுங்கள், நினைவு சொருபத்தில் இருந்தால் சக்திசாலியாகி சதா பாதுகாப்பாக இருப்பீர்கள்.

கலோகன்: உலகை புதிதாக ஆக்குவதற்காக தனது மன நிலையை பணிவுடையதாக ஆக்குங்கள்.
